

Úřední věstník

Evropské unie

C 87

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 63

16. března 2020

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2020/C 87/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
--------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2020/C 87/02	Věc C-569/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Potenza (Itálie) dne 26. července 2019 – OM v. Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca a další	2
2020/C 87/03	Věc C-829/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 13. listopadu 2019 – XY v. KLM Cityhopper BV	2
2020/C 87/04	Věc C-836/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Gera (Německo) dne 18. listopadu 2019 – Toropet Ltd. v. Landkreis Greiz	3
2020/C 87/05	Věc C-854/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 22. listopadu 2019 – Vodafone GmbH v. Spolková republika Německo	3
2020/C 87/06	Věc C-869/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 28. listopadu 2019 – L v. Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.	5

CS

2020/C 87/07	Věc C-873/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Německo) dne 29. listopadu 2019 – Deutsche Umwelthilfe eV v. Spolková republika Německo	5
2020/C 87/08	Věc C-880/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Düsseldorf (Německo) dne 3. prosince 2019 – VZ a další v. Eurowings GmbH	6
2020/C 87/09	Věc C-882/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Barcelona (Španělsko) dne 3. prosince 2019 – Sumal, S.L., v. Mercedes Benz Trucks España, S.L.	7
2020/C 87/10	Věc C-901/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof Baden--Württemberg (Německo) dne 10. prosince 2019 – CF, DN v. Spolková republika Německo	7
2020/C 87/11	Věc C-907/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 11. prosince 2019 – Q-GmbH v. Finanzamt Z	8
2020/C 87/12	Věc C-914/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 12. prosince 2019 – Ministero della Giustizia, zastoupené současným ministrem v. GN	9
2020/C 87/13	Věc C-919/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Najvyšším súdom Slovenskej republiky (Slovensko) dne 16. prosince 2019 – trestní řízení proti X.Y.	9
2020/C 87/14	Věc C-931/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzgericht (Rakousko) dne 20. prosince 2019 – Titanium Ltd	10
2020/C 87/15	Věc C-933/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. prosince 2019 Autostrada Wielkopolska S.A. proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 24. října 2019 ve věci T-778/17, Autostrada Wielkopolska S.A. v. Komise	11
2020/C 87/16	Věc C-934/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. prosince 2019 společnostmi Algebris (UK) Ltd a Anchorage Capital Group LLC proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 10. října 2019 ve věci T-2/19, Algebris (UK) a Anchorage Capital Group v. Jednotný výbor pro řešení krizí	12
2020/C 87/17	Věc C-947/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. prosince 2019 Carmen Liaño Reig proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. října 2019 ve věci T-557/17, Liaño Reig v. SRB	13
2020/C 87/18	Věc C-6/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tallinna Ringkonnakohus (Estonsko) dne 7. ledna 2020 – Sotsiaalministeerium v. Innove SA	15
2020/C 87/19	Věc C-8/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Německo) dne 9. ledna 2020 – L.R . v. Spolková republika Německo	15
2020/C 87/20	Věc C-13/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Bruxelles (Belgie) dne 14. ledna 2020 – Top System SA v. Belgický stát	16
2020/C 87/21	Věc C-22/20: Žaloba podaná dne 17. ledna 2020 – Evropská komise v. Švédské království	16
2020/C 87/22	Věc C-51/20: Žaloba podaná dne 29. ledna 2020 – Evropská komise v. Řecká republika	18
2020/C 87/23	Věc C-57/20: Žaloba podaná dne 4. února 2020 – Evropská komise v. Spolková republika Německo	18

Tribunál

2020/C 87/24	Věc T-619/19 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – KF v. SATCEN („Rozhodnutí o zahájení správního šetření – Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí – Návrh na předběžná opatření – Nepřípustnost – Neexistence naléhavosti“)	20
2020/C 87/25	Věc T-873/19: Žaloba podaná dne 11. prosince 2019 – Multi-Service v. Komise	20
2020/C 87/26	Věc T-881/19: Žaloba podaná dne 31. prosince 2019 – GABO:mi v. Komise	21
2020/C 87/27	Věc T-4/20: Žaloba podaná dne 3. ledna 2020 – Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii v. Komise	22
2020/C 87/28	Věc T-7/20: Žaloba podaná dne 7. ledna 2020 – Global Translation Solutions v. Parlament	23
2020/C 87/29	Věc T-31/20: Žaloba podaná dne 20. ledna 2020 – West End Drinks v. EUIPO – Pernod Ricard (The King of SOHO)	24
2020/C 87/30	Věc T-43/20: Žaloba podaná dne 27. ledna 2020 – AV a AW v. Parlament	25
2020/C 87/31	Věc T-48/20: Žaloba podaná dne 28. ledna 2020 – Sahaj Marg Spirituality Foundation v. EUIPO (Heartfulness)	26
2020/C 87/32	Věc T-49/20: Žaloba podaná dne 29. ledna 2020 – Rothenberger v. EUIPO – Paper Point (ROBOX)	26
2020/C 87/33	Věc T-51/20: Žaloba podaná dne 31. ledna 2020 – Mélin v. Parlament	27
2020/C 87/34	Věc T-56/20: Žaloba podaná dne 3. února 2020 – Bezos Family Foundation v. EUIPO – SNCF Mobilités (VROOM)	28
2020/C 87/35	Věc T-57/20: Žaloba podaná dne 3. února 2020 – Group v. EUIPO – Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)	29
2020/C 87/36	Věc T-61/20: Žaloba podaná dne 3. února 2020 – Sonova v. EUIPO – Digitmarket (B-Direct)	30

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2020/C 87/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 77, 9.3.2020

Dřívější publikace

Úř. věst. C 68, 2.3.2020

Úř. věst. C 61, 24.2.2020

Úř. věst. C 54, 17.2.2020

Úř. věst. C 45, 10.2.2020

Úř. věst. C 36, 3.2.2020

Úř. věst. C 27, 27.1.2020

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Potenza (Itálie) dne 26. července 2019 – OM v. Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca a další

(Věc C-569/19)

(2020/C 87/02)

*Jednací jazyk: italština***Předkládající soud**

Tribunale di Potenza

Účastníci původního řízení*Žalobce:* OM*Žalovaní:* Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Usnesením ze dne 7. listopadu 2019 prohlásil Soudní dvůr (devátý senát) žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podanou Tribunale di Potenza za zjevně nepřípustnou.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 13. listopadu 2019 – XY v. KLM Cityhopper BV

(Věc C-829/19)

(2020/C 87/03)

*Jednací jazyk: němčina***Předkládající soud**

Amtsgericht Hamburg

Účastníci původního řízení*Žalobce:* XY*Žalovaná:* KLM Cityhopper BV

Věc byla usnesením Soudního dvora ze dne 17. ledna 2020 vyškrtuta z rejstříku Soudního dvora.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Gera (Německo) dne
18. listopadu 2019 – Toropet Ltd. v. Landkreis Greiz**

(Věc C-836/19)

(2020/C 87/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Gera

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Toropet Ltd.

Žalovaný: Landkreis Greiz

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 10 písm. a) nařízení č. 1069/2009 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že původní klasifikace jako materiál kategorie 3 ztratí platnost, pokud dotčený materiál v důsledku rozkladu a znehodnocení přestane být vhodný k lidské spotřebě?
2. Musí být čl. 10 písm. f) nařízení č. 1069/2009 vykládán v tom smyslu, že původní klasifikace produktů živočišného původu nebo potravin obsahujících produkty živočišného původu jako materiál kategorie 3 ztratí platnost, pokud z dotčeného materiálu v důsledku následných procesů vedoucích k rozkladu, resp. znehodnocení vzniká riziko pro zdraví lidí a zvířat?
3. Musí být ustanovení čl. 9 písm. d) nařízení č. 1069/2009 vykládáno restriktivně v tom smyslu, že materiál smíšený s cizími tělesy, jako jsou piliny, se do kategorie 2 zařazuje pouze tehdy, pokud se jedná o materiál, který je nutno zpracovat a je určen ke krmení?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (Úř. věst. 2009, L 300, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne
22. listopadu 2019 – Vodafone GmbH v. Spolková republika Německo**

(Věc C-854/19)

(2020/C 87/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Köln

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Vodafone GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

1. a) Musí být pojem „regulovaná roamingová datová služba“ ve smyslu článku 6a ve spojení s čl. 2 odst. 2 písm. m) nařízení č. 531/2012 ⁽¹⁾ v případě, že mobilní tarif, který zákazníci mohou využívat v zahraničí a který stanoví základní měsíční objem dat pro mobilní datový provoz, který je v něm zahrnut a po jehož vyčerpání dojde ke snížení přenosové rychlosti, lze rozšířit o bezplatné tarifní zvýhodnění, na jehož základě lze v domovském státě využívat určité služby partnerských podniků dotčené telekomunikační společnosti, aniž by se data spotřebovaná v důsledku využívání těchto služeb započítávala do objemu dat přenesených v rámci základního měsíčního objemu dat dotčeného mobilního tarifu, zatímco v zahraničí se dotčená data do objemu dat přenesených v rámci základního měsíčního objemu dat dotčeného mobilního tarifu započítávají, chápán v tom smyslu, že mobilní tarif a tarifní zvýhodnění musí být společně kvalifikovány jako jediná regulovaná roamingová datová služba, v důsledku čehož je nezapočítávání dat, která byla spotřebována využíváním služeb partnerských podniků pouze v domovském státě, do objemu dat přenesených v rámci základního měsíčního objemu dat nepřípustné?
 - b) V případě kladné odpovědi na otázku 1 a): Musí být článek 6a nařízení č. 531/2012 v takové situaci, o jakou se jedná v projednávané věci, vykládán v tom smyslu, že započítávání dat spotřebovaných v důsledku využívání služeb partnerských podniků v zahraničí do objemu dat přenesených v rámci základního měsíčního objemu dat dotčeného mobilního tarifu musí být kvalifikováno jako účtování příplatku?
 - c) V případě kladných odpovědí na otázku 1 a) a na otázku 1 b): Platí výše uvedené i v případě, že je v takové situaci, o jakou se jedná v projednávané věci, za dotčené tarifní zvýhodnění požadována úplata?
2. a) V případě kladné odpovědi na otázku 1 a): Musí být čl. 6b odst. 1 první pododstavec nařízení č. 531/2012 v takové situaci, o jakou se jedná v projednávané věci, vykládán v tom smyslu, že politiku přiměřeného využívání („*fair use policy*“), pokud jde o spotřebu regulovaných maloobchodních roamingových služeb, lze stanovit rovněž pro dotčené tarifní zvýhodnění jako takové?
 - b) V případě kladné odpovědi na otázku 1 a) a záporné odpovědi na otázku 2 a): Musí být čl. 6b odst. 1 první pododstavec nařízení č. 531/2012 v takové situaci, o jakou se jedná v projednávané věci, chápán v tom smyslu, že lze stanovit společnou politiku přiměřeného využívání („*fair use policy*“), pokud jde o spotřebu regulovaných maloobchodních roamingových služeb, jak pro dotčený mobilní tarif, tak i pro dotčené tarifní zvýhodnění, v důsledku čehož se při stanovení objemu dat, který má být poskytnut v rámci společné „*fair use policy*“, musí vycházet z celkové vnitrostátní maloobchodní ceny dotčeného mobilního tarifu, respektive ze součtu celkových vnitrostátních maloobchodních cen dotčeného mobilního tarifu a dotčeného tarifního zvýhodnění?
 - c) V případě kladné odpovědi na otázku 1 a) a záporných odpovědí na otázku 2 a) a na otázku 2 b): Lze čl. 6b odst. 1 první pododstavec nařízení č. 531/2012 ve spojení s čl. 4 odst. 2 prvním pododstavcem prováděcího nařízení č. 2016/2286 ⁽²⁾ v takové situaci, o jakou se jedná v projednávané věci, analogicky použít v tom smyslu, že politiku přiměřeného využívání („*fair use policy*“) lze stanovit pro dotčené tarifní zvýhodnění jako takové?
3. a) V případě kladné odpovědi na otázku 2 a) nebo 2 c): Musí být pojem „otevřený datový balíček“ ve smyslu čl. 6b odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 531/2012 ve spojení s čl. 4 odst. 2 prvním pododstavcem a čl. 2 odst. 2 písm. c) prováděcího nařízení č. 2016/2286 vykládán v tom smyslu, že tarifní zvýhodnění, za které je požadována úplata, musí být samo o sobě kvalifikováno jako otevřený datový balíček?
 - b) V případě kladné odpovědi na otázku 3 a): Platí výše uvedené rovněž v takové situaci, o jakou se jedná v projednávané věci, pokud za dotčené tarifní zvýhodnění není požadována úplata?

4. V případě kladné odpovědi na otázku 2 a) nebo c) a záporné odpovědi na otázku 3 a) nebo b): Musí být čl. 6b odst. 1 první pododstavec nařízení č. 531/2012 ve spojení s čl. 4 odst. 2 prvním pododstavcem prováděcího nařízení č. 2016/2286 v takové situaci, o jakou se jedná v projednávané věci, vykládán v tom smyslu, že se celková vnitrostátní maloobchodní cena dotčeného mobilního tarifu musí použít rovněž pro účely výpočtu objemu, který roamingovému zákazníkovi musí být poskytnut v rámci „fair use policy“ vztahující se izolovaně na dotčené tarifní zvýhodnění jako takové?

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 531/2012 ze dne 13. června 2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (Úř. věst. L 172, 30.6.2012, s. 10).
- (²) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2286 ze dne 15. prosince 2016, kterým se stanoví podrobná pravidla týkající se uplatňování politiky přiměřeného využívání a metodologie posuzování udržitelnosti zrušení maloobchodních příplatků za roaming a týkající se žádosti, kterou má podat poskytovatel roamingu pro účely tohoto posouzení (Úř. věst. L 344, 17.12.2016, s. 46).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 28. listopadu 2019 – L v. Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

(Věc C-869/19)

(2020/C 87/06)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): L

Žalovaná: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

Předběžná otázka

Brání čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13/EHS (¹) uplatnění procesních zásad, a sice zásady projednací, zásady shody a zásady zákazu *reformatio in peius*, které soudu, jenž rozhoduje o opravném prostředku podaném bankou proti rozsudku, kterým bylo časově omezeno vrácení částek bezdůvodně uhrazených spotřebitelem v důsledku ujednání o minimálním úroku prohlášeného za neplatné, brání přiznat vrácení všech uvedených částek v celém rozsahu, a tudíž zhoršit postavení účastníka řízení, jenž podal opravný prostředek, protože spotřebitel proti uvedenému omezení žádný opravný prostředek nepodal?

(¹) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/05, s. 288, oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Německo) dne 29. listopadu 2019 – Deutsche Umwelthilfe eV v. Spolková republika Německo

(Věc C-873/19)

(2020/C 87/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Deutsche Umwelthilfe eV

Žalovaná: Spolková republika Německo

Vedlejší účastnice: Volkswagen AG

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 9 odst. 3 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí uzavřené dne 25. června 1998 v Aarhusu a schválené jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 ⁽¹⁾ ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že sdružení na ochranu životního prostředí musí mít v zásadě možnost napadnout u soudu rozhodnutí, které – možná v rozporu s čl. 5 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla ⁽²⁾ – povoluje výrobu osobních motorových vozidel s naftovými motory vybavenými odpojovacími zařízeními?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku:
 - a) Musí být čl. 5 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla vykládán v tom smyslu, že měřítkem pro otázku potřeby odpojovacího zařízení z důvodu ochrany motoru proti poškození nebo poruše a bezpečného provozu vozidla je v zásadě současná úroveň stavu techniky ve smyslu technicky možného v okamžiku udělení ES schválení typu?
 - b) Je nutno – kromě úrovně stavu techniky – přihlídnout také k dalším okolnostem, které mohou vést k přípustnosti odpojovacího zařízení, ačkoli „potřeba“ tohoto zařízení by podle současné úrovně stavu techniky nebyla oprávněná ve smyslu čl. 5 odst. 2 druhé věty písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 17. února 2005 o uzavření Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství (Úř. věst. 2005, L 124, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. 2007, L 171, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Düsseldorf (Německo) dne 3. prosince 2019 – VZ a další v. Eurowings GmbH

(Věc C-880/19)

(2020/C 87/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobci: VZ a další

Žalovaná: Eurowings GmbH

Předběžné otázky

1. Je třeba čl. 5 odst. 1 písm. c) bod iii) nařízení ES č. 261/2004 ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že přesměrování letu uvedené v tomto ustanovení, které umožní cestujícím odletět nejpozději jednu hodinu před plánovaným časem odletu, se musí uskutečnit z téhož místa odletu jako rezervované letecké spojení nebo přichází v úvahu i odlet z jiného letiště?

2. V případě, že přichází v úvahu rovněž odlet z jiného letiště, je rozhodující pouze skutečnost, že se odlet uskuteční nejpozději jednu hodinu před plánovaným časem odletu bez ohledu na otázku, jak dlouho trvá příjezd cestujícího na letiště nebo se musí časový rozdíl vypočítat rovněž v souvislosti s příjezdem cestujícího na letiště?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Barcelona (Španělsko) dne 3. prosince 2019 – Sumal, S.L., v. Mercedes Benz Trucks España, S.L.

(Věc C-882/19)

(2020/C 87/09)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Barcelona

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Sumal, S.L.

Žalovaná a odpůrkyně v odvolacím řízení: Mercedes Benz Trucks España, S.L.

Předběžné otázky

- A) Odůvodňuje doktrína hospodářské jednoty, která plyne z judikatury Soudního dvora Evropské unie, rozšíření odpovědnosti mateřské společnosti na dceřinou společnost, nebo se tato doktrína vztahuje pouze na rozšíření odpovědnosti dceřiných společností na mateřskou společnost?
- B) Má se rozšíření pojmu hospodářské jednoty uskutečnit v rámci vztahů uvnitř skupiny výlučně na základě faktorů kontroly, nebo lze vycházet i z jiných kritérií, mimo jiné ze skutečnosti, že dceřiná společnost mohla mít z protiprávního jednání prospěch?
- C) V případě připuštění možnosti rozšířit odpovědnost mateřské společnosti na dceřinou společnost, za jakých podmínek je rozšíření možné?
- D) V případě kladné odpovědi na předchozí otázky a přijetí rozšíření odpovědnosti za jednání mateřských společností na dceřiné společnosti, je v souladu s uvedenou doktrínou Společenství vnitrostátní právní úprava, jako je čl. [71 odst. 2] Ley de Defensa de la Competencia (zákon o ochraně hospodářské soutěže), který stanoví možnost rozšířit odpovědnost dceřiné společnosti na mateřskou společnost pouze za předpokladu, že mateřská společnost vykonává kontrolu nad dceřinou společností?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Německo) dne 10. prosince 2019 – CF, DN v. Spolková republika Německo

(Věc C-901/19)

(2020/C 87/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalobci: CF, DN

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

1. Brání čl. 15 písm. c) a čl. 2 písm. f) směrnice 2011/95/EU ⁽¹⁾ výkladu a používání ustanovení vnitrostátního práva, podle kterého vážné a individuální ohrožení života nebo nedotknutelnosti civilisty v důsledku svévolného násilí během ozbrojeného konfliktu (v tom smyslu, že civilista by už v důsledku své přítomnosti na dotčeném území čelil reálnému riziku být vystaven takovému ohrožení) v těch případech, ve kterých tato osoba není specificky dotčená z důvodu okolností vlastních její osobní situaci, může existovat jen tehdy, když se zjistil minimální počet již vzniklých civilních obětí (mrtvých a zraněných)?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku, má být posouzení, zda vznikne ohrožení v tom smyslu, provedeno na základě komplexního zohlednění všech okolností konkrétního případu? Pokud nikoliv: jaké jiné požadavky vyplývající z unijního práva musí toto posouzení splňovat?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 11. prosince 2019 – Q-GmbH v. Finanzamt Z

(Věc C-907/19)

(2020/C 87/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Q-GmbH

Žalovaný: Finanzamt Z

Předběžná otázka

Jedná se o služby spadající do pojišťovací a zajišťovací činnosti, jejichž poskytování pojišťovacími makléři a pojišťovacími agenty je ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ osvobozeno od daně, pokud osoba povinná k dani, která pro pojišťovací společnost vykonává zprostředkovatelskou činnost, této pojišťovací společnosti krom toho poskytuje i zprostředkovaný pojišťný produkt?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 12. prosince 2019 –
Ministero della Giustizia, zastoupené současným ministrem v. GN**

(Věc C-914/19)

(2020/C 87/12)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Ministero della Giustizia, zastoupené současným ministrem

Odpůrce: GN

za účasti: HM, JL, JJ

Předběžná otázka

Brání článek 21 Listiny základních práv Evropské unie, článek 10 SFEU a článek 6 směrnice Rady 2000/78/ES ⁽¹⁾ ze dne 27. listopadu 2000 v rozsahu, v němž zakazují diskriminaci na základě věku při přístupu k povolání, tomu, aby členský stát mohl stanovit věkovou hranici pro přístup k povolání notáře?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Najvyšším súdom Slovenskej republiky (Slovensko)
dne 16. prosince 2019 – trestní řízení proti X.Y.**

(Věc C-919/19)

(2020/C 87/13)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastníci původního řízení

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, X.Y.

Předběžné otázky

1. Má být čl. 4 odst. 1 písm. a) rámcového rozhodnutí ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že kritéria, která jsou v něm uvedena, jsou splněna jen tehdy, jestliže má odsouzená osoba v členském státě, jehož je státním občanem, také rodinné, sociální, profesní nebo jiné vazby, vzhledem k nimž lze důvodně předpokládat, že výkon trestu v tomto státě může usnadnit její společenskou rehabilitaci, tedy že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 (ve znění účinném do 31. prosince 2019), která umožňuje v těchto případech uznat a vykonat rozsudek jen na základě formálně evidovaného obvyklého pobytu ve vykonávajícím státě bez ohledu na to, zda má odsouzená osoba v tomto státě konkrétní vazby umožňující zvýšit možnost její společenské rehabilitace?

2. Má být v případě kladné odpovědi na předchozí otázku čl. 4 odst. 2 rámcového rozhodnutí vykládán v tom smyslu, že i v situaci upravené v čl. 4 odst. 1 písm. a) rámcového rozhodnutí je příslušný orgán vydávajícího státu povinen se ještě před postoupením rozsudku a osvědčení přesvědčit o tom, že výkon trestu vykonávajícím státem poslouží účelu, jímž je usnadnění společenské rehabilitace odsouzené osoby, a zároveň je povinen informace získané v tomto ohledu zvláště uvést v části d) bodě 4 osvědčení, pokud odsouzená osoba v stanovisku podle čl. 6 odst. 3 rámcového rozhodnutí tvrdí, že má konkrétní rodinné, sociální nebo profesní vazby ve vydávajícím státě?
3. Má být v případě kladné odpovědi na první otázku čl. 9 odst. 1 písm. b) rámcového rozhodnutí vykládán v tom smyslu, že důvod pro odmítnutí uznání a výkonu rozsudku bude dán i tehdy, jestliže se v situaci uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. a) rámcového rozhodnutí navzdory konzultaci podle odstavce 3 tohoto ustanovení a případném poskytnutí dalších nezbytných informací neprokáže existence takových rodinných, sociálních nebo profesních vazeb, vzhledem k nimž by bylo možné důvodně předpokládat, že výkon trestu ve vykonávajícím státě může usnadnit společenskou rehabilitaci odsouzeného?

(¹) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii (Úř. věst. 2008, L 327, s. 27), ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009 (Úř. věst. 2009, L 81, s. 24).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzgericht (Rakousko) dne 20. prosince 2019 – Titanium Ltd

(Věc C-931/19)

(2020/C 87/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Titanium Ltd

Žalovaný: Finanzamt Wien 1/23

Předběžná otázka (¹)

Musí být pojem „stálá provozovna“ chápán v tom smyslu, že je vždy nezbytná existence lidských a technických zdrojů a že v provozovně musí být tedy bezpodmínečně k dispozici vlastní zaměstnanci poskytovatele služby, nebo lze v konkrétním případě zdanitelného pronájmu nemovitosti nacházející se v tuzemsku, který je pouhým pasivním plněním spočívajícím ve strpění, chápat tuto nemovitost i bez lidských zdrojů jako „stálou provozovnu“?

(¹) K výkladu směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1), ve znění směrnice 2008/8/ES (Úř. věst. 2008, L 44, s. 11), jakož i prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112 (Úř. věst. 2011, L 77, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. prosince 2019 Autostrada Wielkopolska S.A. proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 24. října 2019 ve věci T-778/17, Autostrada Wielkopolska S.A. v. Komise

(Věc C-933/19 P)

(2020/C 87/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Autostrada Wielkopolska S.A. (zástupci: O. Geiss, Rechtsanwalt, T. Siakka, dikigoros)

Další účastnice řízení: Evropská komise a Polská republika

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek,
- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2018/556 ze dne 25. srpna 2017 o státní podpoře SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N), poskytnuté Polskem ve prospěch společnosti Autostrada Wielkopolska, nebo, podpůrně, vrátil věc Tribunálu,
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelkou v řízení o kasačním opravném prostředku a v řízení ve věci T-778/7 před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje čtyři důvody:

První důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se zjevně dopustil nesprávného právního posouzení tím, že zamítl první žalobní důvod navrhovatelky, jelikož poté, co zcela správně konstatoval, že Komise měla navrhovatelce umožnit předložit ve fázi správního řízení své vyjádření (přičemž toto konstatování není v rámci tohoto kasačního opravného prostředku zpochybňováno), uplatnil chybné právní kritérium (požadující prokázání možného účinku rozhodnutí), zkreslil obsah napadeného rozhodnutí a dostatečně neodůvodnil konstatování, že dané (chybné) kritérium nebylo splněno.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: zjevně nesprávná právní posouzení Tribunálu zahrnují neposouzení toho, zda Komise uplatnila kritérium investora v tržním hospodářství jako relevantní právní kritérium, čímž porušil čl. 107 odst. 1 SFEU, překročení kontrolních pravomocí tím, že odůvodnění napadeného rozhodnutí nahradil svým vlastním odůvodněním, obrácení důkazního břemene, nedostatečné odůvodnění, zkreslení důkazů, nedodržení pravidel dokazování (týkající se jeho vlastních konstatování a jeho povinnosti přezkoumat posouzení Komise z pohledu použitelných právních kritérií) a porušení základní zásady přednosti unijního práva. Konkrétně se pochybení týkají konstatování, že Komise nemusela zohlednit a posoudit změnu rizik souvisejících s inflací a se směnným kursem, toho, že Tribunál vycházel ze zákona ze dne 28. července 2005 jakožto omezení kritéria investora v tržním hospodářství, konstatování, že Komise nemusela zohlednit a posoudit rizika týkající se řešení krize a soudních sporů, a nesprávných posouzení Tribunálu ohledně třetího prvku v bodě 152 odůvodnění.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: tím, že zamítl druhou část druhého žalobního důvodu, se Tribunál dopustil zjevně nesprávného právního posouzení, jelikož chybně uplatnil použitelná kritéria, protiprávně nahradil odůvodnění Komise svým vlastním odůvodněním, převrátil důkazní břemeno, neposkytl dostatečné odůvodnění a nedodržel pravidla dokazování.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: tím, že zamítl první část pátého žalobního důvodu, se Tribunál dopustil zjevně nesprávného právního posouzení, jelikož zkreslil zjevný smysl důkazů a neposkytl dostatečné odůvodnění.

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. prosince 2019 společnostmi Algebris (UK) Ltd a Anchorage Capital Group LLC proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 10. října 2019 ve věci T-2/19, Algebris (UK) a Anchorage Capital Group v. Jednotný výbor pro řešení krizí

(Věc C-934/19 P)

(2020/C 87/16)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC (zástupci: T. Soames, avocat, N. Chesaites, advocaat, R. East, Solicitor, D. Mackersie, Barrister)

Další účastník řízení: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil bod 1 výroku napadeného usnesení,
- zrušil bod 2 výroku napadeného usnesení a rozhodl, že Jednotný výbor pro řešení krizí ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené navrhovatelkami v řízení v prvním stupni a v tomto řízení o kasačním opravném prostředku, a
- určil, že jsou navrhovatelky aktivně legitimovány navrhnout zrušení sporného rozhodnutí před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z toho, že když Tribunál rozhodl, že navrhovatelky nejsou bezprostředně dotčeny, dopustil se nesprávného právního posouzení v důsledku nesprávného výkladu čl. 20 odst. 11 prvního pododstavce nařízení (EU) 806/2014⁽¹⁾ a porušení vlastnického práva navrhovatelek.

Výklad podaný Tribunálem je přivedl k nesprávnému závěru, že za okolností, o jaké jde v projednávané věci, (1) vyvlastněné osoby, jako jsou navrhovatelky, jsou aktivně legitimovány k tomu, aby napadly rozhodnutí o neprovedení konečného následného ocenění, pouze mohou-li se domoci odškodnění podle čl. 20 odst. 11 druhého pododstavce písm. b) nařízení 806/2014, (2) nárok na odškodnění podle čl. 20 odst. 11 druhého pododstavce písm. b) je dán pouze tehdy, když použitý program řešení krize využívá buď nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle článku 27 nařízení 806/2014, nástroje překlenovací instituce podle článku 25 nařízení 806/2014 nebo nástroje oddělení aktiv podle článku 26 nařízení 806/2014, (3) věřitelé (a akcionáři) proto nemají aktivní legitimaci. Za okolností, o jaké jde v projednávané věci, kdy je stěží myslitelné, aby kdokoli jiný než vyvlastnění akcionáři a věřitelé měl aktivní legitimaci k napadení rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí o neprovedení konečného následného ocenění, je v důsledku toho Jednotnému výboru pro řešení krizí umožněno vycházet ze zásadně vadných a vysoce nespolehlivých předběžných ocenění. Navrhovatelky jsou bezprostředně dotčeny rozhodnutím neprovést konečné ocenění, protože je velmi pravděpodobné, že konečné následné ocenění 1 a 2 potvrdí, že banka byla oceněna nesprávně, což bude vyžadovat, aby Jednotný výbor pro řešení krizí zvážil, zda je třeba navrhovatelky odškodnit zvýšením hodnoty pohledávek věřitelů nebo zvýšením protiplnění hrazeného společností Santander podle čl. 20 odst. 12 nařízení 806/2014. Pokud by Jednotný výbor pro řešení krizí v rámci svého uvážení rozhodl, že náhradu neposkytne, bylo by toto rozhodnutí taktéž napadnutelné a bylo by možné podat žalobu na náhradu škody.

Výklad článku 20 odst. 11 podaný Tribunálem rovněž porušuje právo na vlastnictví zakotvené v článku 17 Listiny základních práv, neboť konečné následné ocenění je nezbytné k zajištění, aby (1) vyvlastnění dluhopisů AT1 a T2 navrhovatelek bylo provedeno za podmínek stanovených zákonem a (2) aby byla poskytnuta spravedlivá náhrada, tj. určením hodnoty banky na základě konečného následného ocenění.

2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z toho, že se Tribunál každopádně dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že navrhovatelky nejsou oprávněny k náhradě podle čl. 20 odst. 12 písm. a) nařízení 806/2014, čímž uvedené ustanovení nesprávně vyložil a porušil zásadu zákazu diskriminace.

Navrhovatelky tvrdí, že v kontextu řešení krizí bank by měl čl. 20 odst. 12 písm. a) zahrnovat okolnosti, kdy příslušné kapitálové nástroje (tj. dluhopisy AT1 a T2) jsou odepsány v rozsahu 100 % (jako tomu je v projednávané věci), ať již jsou odepsány podle čl. 22 odst. 1 nařízení 806/2014, nebo v rámci nástroje rekapitalizace, a to ze dvou důvodů. Zprv je tento přístup odpovídá skutečnosti, že 100 % rekapitalizace a 100 % odpis / konverze dluhopisů AT1 a T2 jsou ve skutečnosti ve své podstatě totéž (se stejnými ekonomickými důsledky), jelikož oběma dochází k odpisu dluhů banky vůči jejím věřitelům nebo k jejich konverzi na vlastní kapitál. Zadruhé by bylo diskriminační a zcestné, kdyby věřitelé / akcionáři, jejichž dluhové nástroje byly odepsány a konvertovány podle čl. 22 odst. 1 nařízení 806/2014, nemohli obdržet náhradu, zatímco ti, v jejichž případě se provádí rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle článku 27 nařízení 806/2014, by náhradu obdržet mohli, a to navzdory skutečnosti, že (1) právní mechanismus a praktický účinek odpisu a konverze podle článku 21 nařízení 806/2014 a rekapitalizace z vlastních zdrojů podle článku 27 nařízení 806/2014 jsou stejné a (2) obě opatření byla založena na stejném předběžném ocenění.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 23. prosince 2019 Carmen Liaño Reig proti usnesení
Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. října 2019 ve věci T-557/17, Liaño Reig v. SRB**

(Věc C-947/19 P)

(2020/C 87/17)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Carmen Liaño Reig (zástupce: F. López Antón, abogado)

Další účastnice řízení: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- (i) vyhověl tomuto kasačnímu opravnému prostředku a zrušil usnesení Tribunálu (osmého senátu) ze dne 24. října 2019 vydané ve věci T-557/17 (Carmen Liaño Reig v. Jednotný výbor pro řešení krizí), pokud jde o prohlášení žaloby podané navrhovatelkou k Tribunálu za nepřipustnou a uložení náhrady nákladů řízení vynaložených SRB navrhovatelce, uvedená v bodech 1 a 3 výroku usnesení;
- (ii) na základě čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie vydal konečné rozhodnutí ve věci předložené navrhovatelkou Tribunálu, a vyhověl v plném rozsahu návrhovým žádáním uvedeným navrhovatelkou v žalobě podané k Tribunálu, pokud bude mít za to, že to soudní řízení dovoluje, a pokud tomu tak nebude, aby vrátil věc zpět Tribunálu k rozhodnutí, přičemž o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Důvody a hlavní argumenty

A) Pokud jde o důvod nepřipustnosti žaloby na základě toho, že částečné zrušení rozhodnutí o řešení krize, které požaduje navrhovatelka, nelze oddělit od zbývajících částí mechanismu řešení krize bez toho, aby byla dotčena podstata rozhodnutí.

1. Argument obsažený v bodě 40 usnesení je nedostatečně odůvodněn.
2. Tvzení obsažené v bodě 40 usnesení je nesprávné a nepodložené, jelikož nezohledňuje údaje týkající se hodnoty kapitálových nástrojů tier 2, na které odkazuje čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí o řešení krize a které byly konvertovány na akcie Banco Popular.
3. Usnesení nezohledňuje judikaturu Soudního dvora, podle níž musí být změna podstaty aktu posuzována na základě objektivního kritéria.
4. V bodech 30 a 35 usnesení je nedostatečně odůvodněna údajná nezbytnost konverze všech kapitálových nástrojů tier 2 jako předchozí požadavek nezbytný k uplatnění nástroje řešení spočívajícího v převodu činnosti.
5. Usnesení se dopouští nesprávného právního posouzení, když vychází z nabídky koupě předložené ze strany Banco de Santander, která není součástí spisu.
6. Usnesení se dopouští nesprávného právního posouzení, když v bodech 31 a 32 nezohledňuje tvrzení navrhovatelky v souvislosti s účinností ocenění 2 a neposuzuje dokumenty založené do spisu prokazující tato tvrzení.
7. Bod 42 usnesení se dopouští nesprávného právního posouzení z důvodu nedostatečného odůvodnění.
8. Usnesení pomíjí tvrzení navrhovatelky týkající se uplatnění čl. 21 odst. 1 písm. c) nařízení č. 806/2014 v souvislosti s nesplněním požadavku oddělitelnosti a odůvodnění bodu 42 usnesení je tedy nesprávné.

B) Pokud jde o důvod nepřipustnosti žaloby na základě toho, že částečné zrušení rozhodnutí o řešení krize, které požaduje navrhovatelka, je v rozporu se zásadou rovného zacházení s věřiteli téže kategorie.

9. Usnesení se v bodech 48 a 51 dopouští nesprávného posouzení tvrzení navrhovatelky.
10. Body 45 a 46 usnesení se dopouštějí nesprávného právního posouzení, jelikož ve vztahu k dluhopisům BPEF neoprávněně uplatňují obecnou zásadu řešení krize stanovenou v čl. 15 odst. 1 písm. f) nařízení č. 806/2014.
11. Usnesení se dopouští v bodech 44 až 46 a 51 nesprávného právního posouzení, jelikož ve vztahu k dluhopisům BPEF nesprávně uplatňuje zásadu rovného zacházení a kromě toho uvádí nesprávné odůvodnění.

C) Pokud jde o nepřipustnost návrhového žádání na zrušení ocenění 1 a 2

12. Usnesení (bod 55) odůvodňuje nepřipustnost návrhového žádání na zrušení ocenění 1 a 2 výlučně nepřipustností návrhového žádání navrhovatelky na částečné zrušení rozhodnutí o řešení krize.

D) Pokud jde o nepřipustnost návrhového žádání na vyrovnání

13. Usnesení (bod 66) odůvodňuje nepřipustnost návrhového žádání navrhovatelky na vyrovnání výlučně nepřipustností návrhového žádání na zrušení konverze dluhopisů BPEF na akcie Banco Popular.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tallinna Ringkonnakohtus (Estonsko) dne 7. ledna 2020 – Sotsiaalministeerium v. Innove SA

(Věc C-6/20)

(2020/C 87/18)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Tallinna Ringkonnakohtus

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Sotsiaalministeerium

Odpůrkyně v odvolacím řízení: Innove SA

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 2 a 46 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES⁽¹⁾ ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby vykládány v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je § 41 odst. 3 Riigihangete seadus (zákon o veřejných zakázkách, dále jen RHS), podle nějž veřejný zadavatel jsou-li zákonem stanoveny zvláštní požadavky na činnosti vykonávané na základě veřejné zakázky, musí v oznámení o plánované veřejné zakázce uvést, které registrace nebo povolení činnosti jsou nezbytné pro kvalifikaci uchazeče, musí za účelem kontroly splnění zvláštních zákonných požadavků požadovat v oznámení o plánované veřejné zakázce předložení dokladu o povolení činnosti nebo registraci a uchazeče, nedisponuje-li příslušným povolením činnosti nebo registrací, odmítnout jako nekvalifikovaného?
- 2) Musí být články 2 a 46 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby veřejný zadavatel u zakázky na nákup potravinové pomoci přesahující mezinárodní prahovou hodnotu stanovil pro uchazeče kritérium pro výběr, podle nějž musí všichni uchazeči nezávisle na dosavadním místě činnosti již při podání nabídky disponovat povolením činnosti nebo registrací v zemi, kde bude potravinová pomoc poskytována, dokonce i tehdy, pokud uchazeč dosud v tomto členském státě nepůsobil?
- 3) V případě kladné odpovědi na předcházející otázku:
 - a) Musí být články 2 a 46 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby považovány za ustanovení, která jsou tak zjevná, že se vůči nim nelze dovolávat zásady ochrany legitimního očekávání?
 - b) Musí být články 2 a 46 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby vykládány v tom smyslu, že situace, v níž veřejný zadavatel ve veřejné zakázce na potravinovou pomoc v souladu se zákonem o potravinách požaduje od uchazečů, aby již v okamžiku podání nabídky disponovali povolením činnosti, může být považována za zjevné porušení platných ustanovení, nedbalost nebo nesrovnalost, která brání uplatnění zásady ochrany legitimního očekávání?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. 2004, L 134, s. 114).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Německo) dne 9. ledna 2020 – L.R. v. Spolková republika Německo

(Věc C-8/20)

(2020/C 87/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: L.R.

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžná otázka

Je s čl. 33 odst. 2 písm. d) a čl. 2 písm. q) směrnice 2013/32/EU ⁽¹⁾ slučitelné vnitrostátní ustanovení, podle něž může být žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako nepřípustná následná žádost, pokud bylo neúspěšné první azylové řízení vedeno nikoliv v členském státu EU, nýbrž v Norsku?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 60).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Bruxelles (Belgie) dne 14. ledna 2020 – Top System SA v. Belgický stát

(Věc C-13/20)

(2020/C 87/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Top System SA

Žalovaný: État belge

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 91/250/EHS ze dne 14. května 1991 o právní ochraně počítačových programů ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že oprávněný nabyvatel počítačového programu může provést rozklad dotčeného programu jako celku nebo jeho části, pokud je takový rozklad nezbytný k tomu, aby mohl dotyčný uživatel opravit chyby ovlivňující funkčnost zmíněného programu, a to i v případě, kdy tato oprava spočívá ve vypnutí funkce ovlivňující řádné fungování aplikace obsahující daný program?
- 2) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, musí být krom toho splněny podmínky stanovené v článku 6 směrnice nebo jiné podmínky?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1991, L 122, s. 42.

Žaloba podaná dne 17. ledna 2020 – Evropská komise v. Švédské království

(Věc C-22/20)

(2020/C 87/21)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Manhaeve, C. Hermes, E. Ljung Rasmussen a K. Simonsson, jako zmocněnci)

Žalované: Švédské království

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Švédské království tím, že nepředalo Komisi informace nezbytné pro posouzení správnosti tvrzení, podle nichž aglomerace Habo a Töreboda splňují požadavky směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod⁽¹⁾, nesplnilo povinnosti, které mu přísluší podle čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii,
- určit, že Švédské království tím, že nezajistilo, aby městské odpadní vody pocházející z aglomerací Lycksele, Malå, Mockfjärd, Pajala, Robertsfors a Tännadalen byly v souladu s požadavky směrnice 91/271/EHS před vypuštěním podrobeny sekundárnímu čištění nebo jinému rovnocennému čištění, nesplnilo povinnosti, které mu přísluší podle článku 4 uvedené směrnice ve spojení s jejími články 10 a 15,
- určit, že Švédské království tím, že nezajistilo, aby městské odpadní vody pocházející z aglomerací Borås, Skoghall, Habo a Töreboda byly v souladu s požadavky směrnice 91/271/EHS čištěny podle přísnějších požadavků, než jaké jsou popsány v jejím článku 4, nesplnilo povinnosti, které mu přísluší podle článku 5 uvedené směrnice ve spojení s jejími články 10 a 15,
- uložit Švédskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

- Článek 4 odst. 1 směrnice 91/271/EHS stanoví, že členské státy zajistí, aby městské odpadní vody pocházející z aglomerací určitých velikostí byly před vypuštěním podrobeny sekundárnímu nebo jinému rovnocennému čištění.
- Podle článku 5 uvedené směrnice členské státy rovněž zajistí, aby městské odpadní vody pocházející z aglomerací určitých velikostí byly před vypuštěním do citlivých oblastí čištěny podle přísnějších požadavků, než jaké jsou popsány v článku 4.
- Článek 4 odst. 3 směrnice ve spojení s přílohou I bodem B.2 a tabulkou 1 – jakož i její čl. 5 odst. 3 ve spojení s přílohou I bodem B.3 a tabulkou 2, pokud jde o městské odpadní vody pocházející z aglomerací s populačním ekvivalentem vyšším než 10 000 PE – uvádí požadavky na vypouštění z čistíren městských odpadních vod (dále jen „požadavky na vypouštění“). V projednávaném případě je důležité, že tyto požadavky stanovují mezní hodnoty koncentrace biochemické spotřeby kyslíku (BSK), chemické spotřeby kyslíku (CHSK), jakož i vypouštění dusíku.
- Článek 15 směrnice ve spojení s přílohou I bodem D uvádí požadavky na monitorování a ověřování souladu s požadavky na vypouštění. Dané požadavky upřesňují roční počet a frekvenci odběru vzorků (dále jen „požadavky na kontrolu“).
- Článek 10 směrnice uvádí požadavky na projektování, budování, provozování a udržování čistíren odpadních vod stavěných způsobem vyhovujícím požadavkům na vypouštění.
- Po vyhodnocení Švédskem předaných informací se Komise domnívá, že u šesti aglomerací Švédska neplní požadavky článku 4 směrnice ve spojení s jejími články 10 et 15, jelikož nejsou plněny požadavky na vypouštění nebo na kontrolu.
- Po vyhodnocení Švédskem předaných informací se Komise rovněž domnívá, že u čtyř dalších aglomerací Švédska neplní požadavky 5 směrnice ve spojení s jejími články 10 a 15, jelikož nejsou plněny požadavky na vypouštění.
- Švédsko tvrdí, že u dvou z těchto aglomerací jsou splněny požadavky na vypouštění dusíku přirozeným zadržováním. Ale Švédsko Komisi nepředalo informace nezbytné pro posouzení správnosti tvrzení Švédska o rozsahu přirozeného zadržování a o dodržování požadavků směrnice na odstraňování dusíku tímto způsobem. Komise má tedy za to, že Švédsko porušilo zásadu loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 SEU.

⁽¹⁾ Úř. věst. 1991, L 135, s. 40.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2020 – Evropská komise v. Řecká republika**(Věc C-51/20)**

(2020/C 87/22)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Bouchagiar a B. Stromsky)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Řecká republika tím, že nepřijala veškerá opatření nezbytná pro splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ze dne 9. listopadu 2017 ve věci C-481/16, Komise v. Řecko EU:C:2017:845, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z tohoto rozsudku a z čl. 260 odst. 1 SFEU;
- uložil Řecké republice povinnost zaplatit Komisi penále ve výši 26 697,89 eur za každý den prodlení se splněním povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ze dne 9. listopadu 2017 ve věci C-481/16 za období ode dne vydání rozsudku v projednávané věci do dne, kdy bude rozsudku ze dne 9. listopadu 2017 plně vyhověno;
- uložil Řecké republice povinnost zaplatit Komisi paušální částku, jejíž výše se rovná součinu denní částky ve výši 3 709,23 eur a počtu dní, které uplynou ode dne vydání rozsudku ze dne 9. listopadu 2017 do dne vydání rozsudku v projednávané věci;
- uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V souladu s rozhodnutím Evropské komise ze dne 27. března 2014 v řízení SA.34572 měla Řecká republika povinnost do čtyř měsíců získat zpět neslučitelné státní podpory poskytnuté společnosti Larco a právně dostačujícím způsobem uvědomit Komisi o přijetí opatření nezbytných za tímto účelem. Dotčené podpory spočívaly ve státních zárukách ve prospěch společnosti Larco v letech 2008, 2010 a 2011 a v účasti státu na navýšení základního kapitálu společnosti v roce 2009.

Dne 2. září 2016 podala Komise žalobu u Soudního dvora pro nesplnění povinnosti podle čl. 108 odst. 2 SFEU (věc C-481/16). Soudní dvůr dne 9. listopadu 2017 rozhodl, že Řecká republika tím, že ve stanovených lhůtách nepřijala veškerá opatření nezbytná k výkonu rozhodnutí Komise a tím, že neuvědomila Komisi o opatřeních přijatých na základě tohoto rozhodnutí, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 3 a 5 dotčeného rozhodnutí, jakož i ze Smlouvy o fungování Evropské unie.

Řecká republika tím, že nepřijala opatření nezbytná pro splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ze dne 9. listopadu 2017, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z tohoto rozhodnutí a z čl. 260 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Žaloba podaná dne 4. února 2020 – Evropská komise v. Spolková republika Německo**(Věc C-57/20)**

(2020/C 87/23)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Pethke a J. Jokubauskaitė, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Spolková republika tím, že na všechny zemědělce v zásadě uplatnila režim daňového paušálu nezávisle na tom, zda by jim uplatněním běžného režimu nebo zvláštního režimu pro malé podniky vznikly obtíže, a dále tím, že uplatnila daňovou sazbu paušální náhrady, která vede ke strukturální nadměrné kompenzaci zaplacené daně na vstupu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 296 odst. 1 a článku 299 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾;
- uložil Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 296 odst. 1 směrnice 2006/112/ES

V rámci prvního žalobního důvodu Komise tvrdí, že Spolková republika Německo porušila čl. 296 odst. 1 směrnice 2006/112, neboť režim daňového paušálu uplatnila na všechny zemědělce nezávisle na případných obtížích zemědělců při uplatnění běžného režimu nebo zvláštního režimu pro malé podniky.

Článek 296 směrnice 2006/112 podle Komise požaduje odpovídající odlišení zemědělců, kteří smí využívat režim daňového paušálu. Zvýhodnění zemědělci tak musejí splnit kvalifikační kritérium, kterým je existence obtíží při uplatňování běžného režimu nebo zvláštního režimu podle kapitoly 1. Spolková republika Německo opomněla provést takovýto kvalifikovaný výběr zvýhodněných zemědělců.

V rámci druhého žalobního důvodu Komise tvrdí, že Spolková republika Německo porušila článek 299 směrnice 2006/112, neboť jí stanovená daňová sazba paušální náhrady vede ke strukturální nadměrné kompenzaci daně, kterou zemědělci podléhající daňovému paušálu skutečně platí na vstupu.

Ve výpočtu jsou na jedné straně od obratu celého zemědělského odvětví odpočteny zemědělské služby smluvních poskytovatelů, na druhé straně však je od daně na vstupu celého zemědělského odvětví odpočtena jen daň na vstupu zemědělců podléhajících běžnému režimu, a nikoli také daň na vstupu smluvních poskytovatelů. Z toho plyne strukturální nadměrná kompenzace v důsledku paušálně nahrazované daně na vstupu v případě zemědělců podléhajících daňovému paušálu.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

TRIBUNÁL

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 12. prosince 2019 – KF v. SATCEN

(Věc T-619/19 R)

(„Rozhodnutí o zahájení správního šetření – Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí – Návrh na předběžná opatření – Nepřípustnost – Neexistence naléhavosti“)

(2020/C 87/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: KF (zástupci: A. Kunst, advokátka, a N. Macaulay, barrister)

Žalovaný: Satelitní středisko Evropské unie (zástupce: A. Guillerme, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SEU znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí ředitele Satelitního střediska Evropské unie ze dne 3. července 2019 o zahájení správního šetření proti KF.

Výrok

- 1) Návrh na nařízení předběžných opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 11. prosince 2019 – Multi-Service v. Komise

(Věc T-873/19)

(2020/C 87/25)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Multi-Service S.A. (Kwidzyn, Polsko) (zástupce: P. Jankowski, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ARES (2019) 6103796 ze dne 3. října 2019 ve věci stavu zápisu do rejstříku v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2019/661, rejstříkového čísla 9920, a obnovil zápis společnosti do rejstříku,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení,
- uznal důkaz z dopisu ze dne 23. října 2019.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod.

Tvrdí, že žalovaná porušila článek 17 nařízení č. 517/2014 ve spojení s článkem 6 prováděcího nařízení 2019/661 tím, že neoprávněně zrušila registraci žalující společnosti v rejstříku částečně fluorovaných uhlovodíků (HFC).

Žaloba podaná dne 31. prosince 2019 – GABO:mi v. Komise**(Věc T-881/19)****(2020/C 87/26)***Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (Mnichov, Německo) (zástupce: C. Mayer, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 1 680 681,82 eura s úroky ve výši 76 552,60 eura;
- uložil žalované náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná musí nahradit uznatelné výdaje.

- Žalobkyně poskytovala své služby podle dohod o dotaci RP6 a RP7. V období od 1. srpna 2015 do 30. dubna 2016 pracovala žalobkyně celkově na 37 výzkumných projektech. V období od 1. května 2016 do 30. června 2016 žalobkyně poskytovala své služby celkově v rámci 38 výzkumných projektů. Všechny výdaje vynaložené v průběhu těchto období splňují kritéria uznatelnosti stanovená v dohodách o dotaci uzavřených mezi smluvními stranami (článek II.14.1). Tyto výdaje žalovaná dosud nenahradila. Žalovaná je povinna tyto výdaje nahradit podle dohod o dotaci.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že náhrada výdajů za období od srpna 2015 do dubna 2016 je vyloučena.

- Náhrada výdajů za období od srpna 2015 do dubna 2016 je podle německého insolvenčního práva vyloučena. Pokud jde o částku 274 248,27 eura, nemožnost dovolávat se náhrady výdajů na základě tvrzení žalobkyně vyplývá z § 95 odst. 1 třetí věty německého insolvenčního zákona (dále jen „IZ“). Pokud jde o náhradu výdajů ve zbývajících výši 1 144 394,33 eura na základě rozsudku ze dne 25. září 2018 ve věci GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG v. Komise (T-10/16, EU:T:2018:600), tato náhrada se považuje za vyloučenou podle § 96 odst. 1 třetí věty IZ ve spojení s § 133 odst. 1 IZ (v předchozím znění).

3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že náhrada výdajů během předběžného insolvenčního řízení (květen až červen 2016) je vyloučena.

- Náhrada výdajů žalovanou v období od května do června 2016 je podle § 96 odst. 1 třetí věty IZ, ve spojení s § 130 odst. 1 bodem 2 IZ vyloučena. Ustanovení § 96 odst. 1 třetí věty IZ uvádí, že tyto náhrady výdajů jsou v souvislosti s platební neschopností vyloučeny v případě, že byly vyhlášeny před zahájením insolvenčního řízení nebo po něm, pokud byl nárok na náhradu výdajů získán způsobem, na jehož základě může být zrušen.

Žaloba podaná dne 3. ledna 2020 – Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii v. Komise

(Věc T-4/20)

(2020/C 87/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii (Vratislav, Polsko) (zástupce: Ł. Stępkowski, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil, že smluvní nárok žalované uvedený v dopise ze dne 13. listopadu 2019 (ref. Ares (2019)6993009) ze dne 12. listopadu 2019, a v šesti oznámeních o dluhu vystavených žalovanou, doprovázených průvodním dopisem v souhrnné výši 180 893,90 eur, které jsou tvořeny částkou 164 449 eur, pokud jde o částku jistiny, a částkou 16 444,90 eur, způsobilé k náhradě újmy, neexistuje; a v důsledku toho:
- určil, že osobní náklady, které jsou předmětem žaloby, jsou způsobilými náklady, které má zaplatit žalovaná; a
- uložil žalované zaplatit žalobkyni částku 180 893,90 eur, zvýšenou o zákonné úroky z prodlení podle belgického práva ve výši 8 % ročně od 24. prosince 2019 včetně, do dne platby jistiny; a
- podpůrně, pokud dopis žalované ze dne 13. listopadu 2019 (viz Ares (2019) 6993009) představuje napadnutelný akt, zrušil rozhodnutí Komise obsažené v tomto dopise;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První hlavní žalobní důvod vycházející z porušení smlouvy: porušení čl. II.14 odst. 1 písm. a) bod b) ve spojení s čl. II.6 odst. 6, čl. II.22 odst. 6 a II.24 odst. 1 příloh II grantových dohod č. 248577-C2POWER, 257626-ACROPOLIS a 215669-EUWB.
2. Druhý hlavní žalobní důvod vycházející z porušení rozhodného práva, tj. belgického práva: porušení článků 1134, 1135 a 1315 belgického občanského zákoníku.
3. Třetí hlavní žalobní důvod vycházející z porušení rozhodného práva, tj. polského práva: porušení článků 11³, 18 odst. 2 a 140 polského zákoníku práce.

4. Čtvrtý hlavní žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná je povinna uhradit zákonný úrok na základě obecné zásady unijního práva týkající se úroků z prodlení a podle belgického práva.
5. Pátý hlavní žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání, jelikož žalovaná strana poskytla přesná a bezpodmínečná ujištění, která byla porušena.
6. Šestý hlavní žalobní důvod, který se týká nákladů řízení, kterým žalobkyně tvrdí, že je namístě uložit žalované náhradu nákladů řízení.
7. První podpůrný žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu spočívající v tom, že žalovaná nepředložila důkazy a žalobkyni upřela právo být slyšena.
8. Druhý podpůrný žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, jelikož žalovaná se dopustila nesprávného skutkového zjištění a neprokázala souboru shodujících se indicií.
9. Třetí podpůrný žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, kterého se žalovaná dopustila tím, že nepředložila odůvodnění a odmítla vysvětlit své stanovisko.
10. Čtvrtý podpůrný žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání tím, že žalovaná poskytla přesná a bezpodmínečná ujištění, která byla porušena.
11. Pátý podpůrný žalobní důvod týkající se nákladů řízení, v němž se požaduje, aby byla žalované uložena náhrada nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 7. ledna 2020 – Global Translation Solutions v. Parlament

(Věc T-7/20)

(2020/C 87/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Global Translation Solutions ltd. (La Valletta, Malta) (zástupce: C. Mifsud-Bonnici, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 28. října 2019, kterým odmítl nabídku žalobkyně podanou pro část 15 zadávacího řízení TRA/EU 19/2019 (¹),
- alternativně zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 5. prosince 2019 o zadání části 15 zakázky TRA/EU 19/2019 pouze jednomu hospodářskému subjektu, a
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že rozhodnutí žalovaného ze dne 28. října 2019, kterým odmítl nabídku žalobkyně podanou pro část 15 zadávacího řízení TRA/EU 19/2019, bylo nezákonné z důvodu, že je založené na nesprávném skutkovém zjištění, že formát souboru „.doc“ nesplňoval zadávací podmínky, jelikož:
 - zadávací podmínky nebyly dostatečně jasné, přesné a jednoznačné, a

— formát souboru „.doc“ je funkčně rovnocenný formátu „.docx“.

2. Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že rozhodnutí žalovaného ze dne 28. října 2019, kterým odmítl nabídku žalobkyně podanou pro část 15 zadávacího řízení TRA/EU 19/2019, bylo nezákonné z důvodu, že:

— postup žalovaného byl v rozporu s právními předpisy, mimo jiné s čl. 106 odst. 3 prováděcího nařízení Komise ⁽²⁾, a s obecnými zásadami unijního práva týkajícími se veřejných zakázek, mj. zásadou proporcionality, a

— postup žalovaného byl v rozporu s právními předpisy, mimo jiné s čl. 96 odst. 2 finančního nařízení ⁽³⁾, a s obecnými zásadami unijního práva týkajícími se řádné správy, mj. zásadou obezřetnosti.

3. Třetí žalobní důvod vychází z tvrzení, že rozhodnutí žalovaného ze dne 5. prosince 2019 o zadání části 15 zakázky TRA/EU 19/2019 pouze jednomu hospodářskému subjektu bylo nezákonné z důvodu, že bylo v rozporu s obecnými zásadami unijního práva týkajícími se veřejných zakázek a se zadávacími podmínkami.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2019/S 54-123613.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. 2012, L 362, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012, L 298, s. 1).

Žaloba podaná dne 20. ledna 2020 – West End Drinks v. EUIPO – Pernod Ricard (The King of SOHO)

(Věc T-31/20)

(2020/C 87/29)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: West End Drinks Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: C. Hawkes, Solicitor a C. Hall, Barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Pernod Ricard SA (Paříž, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie The King of SOHO ve zlaté, tmavě žluté, světle žluté a krémové barvě – Přihláška č. 11 539 103

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. října 2019, ve věci R 1543/2018-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

- zrušil rozhodnutí námitkového oddělení;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 42 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 27. ledna 2020 – AV a AW v. Parlament

(Věc T-43/20)

(2020/C 87/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: AV a AW (zástupci: L. Levi a S. Rodrigues, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- Zrušil napadená rozhodnutí a připomněl žalovanému, v případě potřeby, jeho povinnost vyvodit z uvedených rozhodnutí všechny důsledky pro žalobce za použití článku 266 SFEU, zejména pokud jde o mzdové podmínky a postup v zaměstnání;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutím ze dne 21. června 2019, kterými Parlament uložil žalobcům disciplinární sankci zpětného snížení platové třídy o čtyři a dvě třídy, předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva být slyšen vzhledem k tomu, že žalobci nebyli vyslechnuti příslušným orgánem.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práva na obranu a zásady řádné správy.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z vad přípravných dokumentů napadených rozhodnutí. Žalobci v tomto ohledu tvrdí, že byla vada ve zprávě Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) o vyšetřování a ve stanovisku disciplinární komise.
4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z porušení článků 4 a 16 přílohy IX služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) a zásad rozdělení pravomocí a procesní autonomie členských států. Žalobci tvrdí, že disciplinární komise a orgán oprávněný ke jmenování (dále jen „orgán oprávněný ke jmenování“) byly povinny podle portugalského práva ověřit platnost mandátu advokáta během slyšení dne 20. února 2018. Žalobci dodávají, že disciplinární komise a orgán oprávněný ke jmenování měly v každém případě, jakmile byly upozorněny na neplatnost mandátu, vyvodit nezbytné důsledky pro disciplinární řízení, zejména pokud jde o neprojevení souhlasu žalobců se skutečnostmi, které jim byly vytýkány a se závěry úřadu OLAF a vyšetřovatelů.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení článku 10 přílohy služebního řádu v rozsahu, v němž sankce nejsou přiměřené závažnosti pochybení, kterého se dopustili.

Žaloba podaná dne 28. ledna 2020 – Sahaj Marg Spirituality Foundation v. EUIPO (Heartfulness)

(Věc T-48/20)

(2020/C 87/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sahaj Marg Spirituality Foundation (Manapakkam, Indie) (zástupce: E. Manresa Medina, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis obrazové ochranné známky Heartfulness s vyznačením Evropské unie – Přihláška č. 1 433 232

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. listopadu 2019, ve věci R 1266/2019-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu veškerých nákladů tohoto řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2020 – Rothenberger v. EUIPO – Paper Point (ROBOX)

(Věc T-49/20)

(2020/C 87/32)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rothenberger AG (Kelkheim, Německo) (zástupci: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Paper Point Snc di Daria Fabbroni e Simone Borghini (Arezzo, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ROBOX – Přihláška č. 16 462 971

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 31. října 2019, ve věci R 210/2019-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení, vstoupí-li do řízení jako vedlejší účastník.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 31. ledna 2020 – Mélin v. Parlament

(Věc T-51/20)

(2020/C 87/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Joëlle Mélin (Aubagne, Francie) (zástupce: F. Wagner, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil námitku protiprávnosti za přípustnou a rozhodl, že čl. 33 odst. 1 a 2 a čl. 68 odst. 1 a 2 POSP [prováděcí opatření ke statutu poslanců] jsou protiprávní;
- konstatoval tedy, že rozhodnutí generálního tajemníka ze dne 17. prosince 2019 postrádá právní základ, a uvedené rozhodnutí zrušil;
- podpůrně konstatoval, že generální tajemník porušil čl. 68 odst. 2 POSP, a zrušil rozhodnutí ze dne 17. prosince 2019; především:
- konstatoval, že Joëlle Mélin předložila důkaz o práci své asistentky v souladu s čl. 33 odst. 1 a 2 POSP a judikaturou Soudního dvora Evropské unie;

v důsledku toho,

- zrušil rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 17. prosince 2019, které bylo oznámeno dopisem č. D202484 ze dne 18. prosince 2019 přijatým podle článku 68 rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu 2009/C 159/01 ze dne 19. května a 9. července 2008 „o prováděcích opatřeních ke statutu poslanců Evropského parlamentu“ v pozměněném znění, jímž byla konstatována pohledávka vůči žalobkyni ve výši 130 339,35 eur z titulu částek neoprávněně vyplacených v rámci parlamentní asistence a zdůvodněno její vrácení;

- zrušil oznámení o dluhu č. 2019-2081, jímž byla žalobkyně informována, že byla vůči ní konstatována pohledávka na základě rozhodnutí generálního tajemníka ze dne 17. prosince 2019, *vrácení částek neoprávněně vyplacených v rámci parlamentní asistence a uplatnění článku 68 POSP a článků 98 až 101 finančního nařízení*;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z námitky protiprávnosti, jelikož články 33 a 68 prováděcích opatření ke statutu poslanců (dále jen „prováděcí opatření“), přijatých rozhodnutím předsednictva Evropského parlamentu ze dne 19. května a 9. července 2008, jsou v rozporu se zásadami právní jistoty a legitimního očekávání zejména pro svou nejasnost a nepřesnost. Žalobkyně tvrdí, že nepřesnost napadených ustanovení vede k pretoriánskému vymezení právního pravidla prováděcích opatření. Podrobnosti týkající se důkazu o práci parlamentního asistenta však byly stanoveny v judikatuře vycházející z rozsudku Montel až v roce 2017, neboť judikatura vycházející z rozsudku Gorostiaga z roku 2005 se týkala pouze důkazu o výplatách platů učiněných třetími osobami. Napadená ustanovení tak od roku 2008 vykazovala prvky nejistoty a nejasnosti. Žalobkyně dodává, že navzdory rizikům právní nejistoty Evropský parlament jasně a přesně neupravil postup kontroly parlamentní asistence a neformalizoval povinnost poslance týkající se vytváření a uchovávání záznamů, a dokonce ani režim přípustných, identifikovatelných a datovaných důkazů.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení podstatné procesní náležitosti a práva na obhajobu. Žalobkyně uvádí, že generální tajemník upustil od jakéhokoli slyšení a jakéhokoli postupu předcházejícího jeho novému rozhodnutí, že ji nepožádal o žádné vysvětlení a že spis, který analyzuje, nezohledňuje doplňující podklady, které poskytla na podporu žaloby ze dne 7. prosince 2018. Žalobkyně má dále za to, že generální tajemník ji tím, že nedodržel postup podle čl. 68 odst. 2 prováděcích opatření, zbavil možnosti, aby mu předložila tyto doplňující podklady, a tím ji vystavil riziku, že Tribunál tyto podklady odmítne, protože nebyly předloženy generálnímu tajemníkovi k posouzení od zahájení postupu vymáhání.

Žaloba podaná dne 3. února 2020 – Bezos Family Foundation v. EUIPO – SNCF Mobilités (VROOM)

(Věc T-56/20)

(2020/C 87/34)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bezos Family Foundation (Seattle, Washington, Spojené státy) (zástupci: A. Klett a M. Schaffner, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: SNCF Mobilités, établissement public à caractère industriel et commercial (Saint-Denis, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie VROOM – Přihláška č. 17 569 997

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. listopadu, ve věci R 1288/2019-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zamítl námitky č. B 3 051 050;
- schválil zápis přihlášky ochranné známky Evropské unie „VROOM“ č. 17 569 997;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení před Tribunálem a před EUIPO (odvolací senát a námitkové oddělení), včetně nezbytných výdajů žalobkyně v těchto řízeních.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 3. února 2020 – Group v. EUIPO – Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)

(Věc T-57/20)

(2020/C 87/35)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: bulharština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Group EOOD (Sofie, Bulharsko) (zástupci: D. Dragiev a A. Andreev, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Kosta Iliev (Sofie, Bulharsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastník v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie „GROUP Company TOURISM & TRAVEL“ v barvách světle fialová, šedá, černá, fialová, oranžová, červená a žlutá – Přihláška č. 10 640 449

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. listopadu 2019, ve věci R 2059/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO jakož i případnému vedlejšímu účastníku řízení povinnost nahradit náklady řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 3. února 2020 – Sonova v. EUIPO – Digitmarket (B-Direct)**(Věc T-61/20)****(2020/C 87/36)***Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Sonova AG (Stäfa, Švýcarsko) (zástupce: A. Sabellek, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Digitmarket – Sistemas de Informação SA (Maia, Portugalsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis slovní ochranné známky B-Direct s vyznačením Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 342 390

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. listopadu 2019, ve věci R 88/2019-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

